

debat, hvor alt, der har med penge at gøre, skulle være udtryk for spekulation? Det er jo ikke virkeligheden.

Men når det er sagt, vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde i min ordførertale: at der er behov for en større regulering af finanskapitalen også internationalt. Det kunne eksempelvis ske ved hjælp af Tobinskatten, som SF har foreslået adskillige gange. Den har visse begrænsninger og besværligheder i sig, men det er et godt bud på, hvordan man kan være med til at begrænse den mere spekulative del af finanssektoren.

Der er en række andre ting, som jeg nævnte i min ordførertale, og som jeg gerne ville gentage, hvis tiden var til det, men jeg vil tro, det kommer til at stå i referatet, hvad jeg sagde i min ordførertale, som matcher meget med nogle af de elementer, som hr. Frank Aaen var inde på.

Kl. 11:01

Formanden:

Tak til hr. Ole Sohn. Og så er det hr. Mike Legarth som ordfører.

Kl. 11:01

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, formand. Vi Konservative tager også gerne endnu en gang debatten, som er foranlediget af hr. Frank Aaen.

Hvis jeg lige skal ridse situationen op, vil jeg sige, at vi har gennemført to stabilitetspakker på grundlag af den internationale økonomiske krise, der er skyllet ind over landet. Man husker, at det i forsommeren startede med Bank Trelleborg, der blev rystet af den første bølge. Det blev håndteret over weekenden, Sydbank overtog, og kort tid efter var det Roskilde Bank, der kom i vanskeligheder. Også her trådte et bredt flertal i Folketinget til og gav en likviditetsgaranti. Det troede vi på det tidspunkt var nok. Senere viste det sig, at det var det ikke. Banken var ikke solvent, og derfor blev banken nationaliseret og oprettet som et datterselskab til Nationalbanken. Også her håndterede vi tingene, som vi skulle.

Så kan man sige, at så kom anden bølge, som skabte endnu mere turbulens i den finansielle sektor. Vi fik stiftet Afviklingsselskabet, som skal tage hånd om nødlidende pengeinstitutter, sådan som hr. Kristian Thulesen Dahl tidligere redegjorde for i detaljer, altså at vi sikrer, at de værdier, der er i pengeinstitutterne, bliver realiseret til bedst mulig pris, sådan at tabet for staten bliver mindst muligt.

Det er vigtigt at holde os for øje, at vi jo ikke har udstedt nogen check. Det Private Beredskab i forhold til Roskilde Bank tog det første tab på 750 mio. kr., og i forbindelse med den sidste pakke indskyder bankerne som sektor, som branche, de første 35 mia. kr., og først når de er tabt og aktiekapitalen er tabt, kan det komme på tale, at staten skal bidrage. Det håber vi ikke, og det tror vi ikke, men vi mener, at med de tiltag, der er gjort, har vi været med til at gøre, hvad der kan gøres for at sikre den enkelte dansker, den enkelte familie, og skabe tillid og troværdighed, ikke bare i Danmark, men også i udlandet. Det er jo et faktum, at den finansielle sektor har en udenlandsk funding på 500 mia. kr., og hvis der blev mistillid til danske banker, jamen så ville kravene til lånefinansiering stige og gøre krisen endnu større.

Så jeg synes ikke, der er nogen tvivl om, at vi har gjort, hvad vi kunne gøre, og at de ting, der er gjort, også bevisligt har haft en virkning. Det gør jo ikke, at der ikke er ting, der skal forbedres, og det har da også været nævnt, at vi skal se på de optionsprogrammer, de bonusprogrammer, som man i al diskretion godt kan sige ser meget grådige ud nogle steder, og skabe mere åbenhed, skabe øget tilsyn, sådan at vi på sigt får en endnu bedre fungerende finansiell sektor.

Men vi ser gerne, at det bliver en EU-løsning, at det bliver en global løsning, og jeg synes, vores økonomi- og erhvervsminister på fremragende vis i detaljer og meget grundigt har redegjort for vores opfattelse af det, der skal til for at sikre den stabilitet, der skal til på den lange bane.

Vi støtter det fremsatte forslag.

Kl. 11:04

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 11:04

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg har forstået, at Det Konservative Folkeparti går ind for markedskræfterne og den logik, der er på markedet. Er det så ikke lidt svært for Det Konservative Folkeparti at stemme for – som det er sket – nogle lovforslag, hvor man bare har spændt et sikkerhedsnet ud under spekulanterne?

Man har sat skatteyderne til at garantere, at de, der tog en chance for at tjene penge, og som stod til at tabe penge, får deres penge igen, og ikke bare pengene, men også deres renter. Er det ikke lidt ved siden af, hvad der er normal konservativ politik?